

аренда на селянитъ, които били obligирани да плащатъ на землевладѣлецътъ съ половината отъ суровитъ земеделчески произведения. За това селянитъ получавали отъ землевладѣлецътъ зърненъ хлѣбъ за първото обсъменение (посѣиваніе) на земята; освѣнъ това получавали добитѣкъ и орждия за обработване на земята. На самия землевладѣлецъ било мѣчно, разумѣва се, да има работа съ селянитъ, за това, той давалъ доходитъ си исцѣло, съ откупъ, на нѣкой адвокатъ или нотариусъ, който като практически чловѣкъ, знаелъ съ голѣма пѣчалба да искарева откупната сума, и да събере обилния данѣкъ и отъ земята, и отъ селянитъ, на даже, и отъ самия владѣлецъ. Селянитъ знаели, че половината отъ тѣхния хлѣбъ непременно ще отиде или въ хамбарѣтъ на землевладѣлецътъ или въ хамбарѣтъ на прекупувачѣтъ, за това нѣмали никаква смѣтка да се стараятъ за подобреніето на земята и постоянно презъ рѣжавъ се занимавали съ земеделческото си домакинство; когато трѣбвало да оржатъ, тогава тѣ се цѣнявали при другиго да работѣтъ; за това, че отъ паритъ спѣчалени на друго мѣсто не давали на владѣлецѣтъ; тѣ откарвали гѣскитъ си въ пшеничните си поля, за това, че пшеницата била половинѣ на землевладѣлецѣтъ, а гѣскитъ принадлежали само на селянинѣтъ; *) при това тѣ се

*) Този фактъ исцѣло сѣмъ зель отъ Зибеля (*Geschichte der Revolutionszeit. Band I. 21*), и неопровержимо доказва че гѣскитъ и пшеницата били ябалката на раздоритъ между землевладѣлцитъ и селянитъ много по-напредъ отъ рождението на г. г. Фета и Семена. При това, трѣбва да забѣлѣжиме, че гѣскитъ са явяватъ постоянни представители на демократическитъ интереси.